

MESLEKİ SORUNLARIMIZI TARTIŞTIK

T.E.B. İkinci Başkanı Sayın Doç. Dr. Doğu Nebioğlu, bölgemiz sorunlarını içeren bir konferansa katılmışlardır.

Bağ-Kur Sigortalılarına verilen ilaçlarda görülen aksaklıklar, ödemede çekilen güçlükler ve bunun gibi konuların ağırlık kazandığı toplantının gündeminde mesleki sorunlarımız da vardı.

Bağ-Kur İl Müdürlüğünce ödemelerde yapılan gecikme tüm meslektaşlarımızı maddi sıkıntıya sokmakta olduğu bir gerçektir. Oda Yönetim Kurulu'muz bu noktadan hareketle, gerek Bağ-Kur İl Müdürlüğü'ne, gerek T.E.B. Merkez Heyeti Başkanlar düzeyi toplantılarında bu konunun önemini dile getirmişler ve sorunun ivedilikle çözülmesini istemişlerdir. Ödemelerdeki aksaklıkların giderilmesinde yardımcı olan, sorunlarımıza olumlu yaklaşım gösteren Bağ-Kur İl Müdürü Sayın Hasan Baz'a ve Sayın Doğu Nebioğlu'na teşekkür ediyoruz.

T.E.Birliği, reçete kontrollerinde, nelere dikkat edileceği konusunda bizleri sürekli uyarmakta olduğunu söyleyen Sayın Nebioğlu, meslektaşlarımızdan daha dikkatli ve titiz olmalarını istedi.

Türk Eczacıları Birliği'ne yollanan reçetelerin, kontrolleri yapıldıktan sonra, en kısa zamanda il müdürlüklerine yollandığını ve alınan %2.5

payın kontrolü yapan personelin giderleri, posta masrafları, vs. gibi giderlerin karşılanmasında kullanılmadığını söyledi.

Bölgemizde olan diğer mesleki sorunlar, muvazaa, ilaç fiyatlarındaki artışlar, uyulmayan iskontolar nöbet, Kamu Eczacılığının sorunları Kooperatifçilik gibi konuların işlendiği toplantı, karşılıklı konuşma ve tartışmalarla güzel bir şekilde sona ermiştir.

Toplantıya katılarak bizleri onurlandıran T.E.B. İkinci Başkanı Doç. Dr. Doğu Nebioğlu'na ve sayın Meslektaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

Ecz. Celal Meydan
Yön. Kurulu Üyesi

MUVAZAA SORUNUNA DEĞİŞİK BİR AÇIDAN BAKIŞ

Muvazaa sorunu, mesleğimizin "gedikli başağn-larından" birisi olma niteliğini sürdürmektedir. Sorunun temelinde, "sahte eczacılık" olgusu yatmaktadır. Eczacılık diploması kiralayan kişi, bu yola niçin başvurmuştur? Diplomasını kiralayan eczacı, bunu neden yapmaktadır? Bu konulardaki "neden-sonuç ilişkisi" ile ilgili pekçok şey yazıldı, çizildi... Ben, yazının başlığında da belirttiğim gibi, soruna "değişik bir açıdan" bakmaya çalışacağım.

Hekimlik mesleğinde muvazaadan söz edildiğini hiç duydunuz mu? Gazetelere yansıyan "tek tük" olaylar dışında, ben duymadım. "Muvazaanın yaygınlığı" açısından hekimlik ve eczacılık mesleklerinin taban tabana zıt olmasının temel nedenini düşündünüz mü?

Muayenehane hekimliğinin "karşılığı", serbest eczacılıktan daha mı düşüktür? Sanmıyorum... Diğer taraftan her meslekte olduğu gibi hekimler arasından da çok çeşitli nedenlerle diplomasını kiralamaya razı olanlar çıkabilir. Peki, "muvazaa alt yapısı" -en azından- eczacılık mesleğindeki kadar uygunken, bu sorun hekimlikte neden dallanıp budaklanmıyor acaba...?

Hekimlik mesleğinin muvazaaya kapalı olmasının temelinde, kanımca, bu mesleğin topluma sunduğu hizmetin "yerine konulamaz" olması yatmaktadır. Öyle ya, bir hekimin sunduğu hizmet, sahtesi tarafından yürütülebilir mi? Eczacılık mesleğine gelince... Mesleğimiz, bir taraftan "çağı yakalayamamış" bir eğitim, diğer yandan da "komik ölçüde yetersiz" bir mevzuat arasında sıkışmış kalmış durumdadır. Bırakınız muvazaalı eczaneleri, "gerçek eczanelerde" dahi günümüzde "yerine konulamaz" bir hizmet sunulamamaktadır topluma.

Serbest eczacılık hizmetlerinin toplumda "diplomalı bakkalık" biçiminde nitelendirilmesinde

bu "eğitim-mevzuat kıskacı"nın büyük payı bulunmaktadır. Söz konusu kıskaktan dolayı, gerçek eczacının bile ancak "yerine rahatça konulabilir" düzeyde hizmet üretebildiği bir meslekte, sahteciliğin giderek kurumsallaşması kadar doğal bir şey olamaz...

Yooo .. Kızmayı, köpürmeyi bırakınız. "Duygusalılık" iyi, hoş; ama, gerçekleri değiştirmiyor ne yazık ki. Yukarıdaki satırları "bir eczacı" olarak değil, "toplumun sıradan bireyi" gözüyle lütfen tekrar okuyunuz... Şimdi, hak veriyor musunuz?..

Muvazaa sorununun çözümünde izlenecek temel strateji, bence, mesleğimizin topluma sunduğu hizmetin "yerine konulamaz" düzeye yükseltilmesidir. Bu ise, eczaneleri "ilaç bilgisi üretimi" ne yönlendirmekle olmasıdır. Yoksa, eczanelerde majistral ilaç üretime ağırlık verilmesi gibi "buram buram nostalji kokan" bir yaklaşım, pek cılız kalmaya mahkumdur.

Nedir "ilaç bilgisi üretimi"? Çeyrek yüzyıldır, hızla gelişen ve günümüzde hemen tüm kıtalarda yankılanan "klinik eczacılık" ve "sosyal eczacılık" kavramlarının kökeninde, hep "ilaç bilgisi üretimi" yatmaktadır. Bu yeni açılımların gerek felsefesi, gerekse uygulamaları, tam anlamıyla "ilaç bilgisi üretimi" üzerine kurulmuştur.

"İlaç bilgisi üretimi"nin önkoşulları nelerdir? Kuşkusuz, bu konuda eczacıları "yeterince donatan" bir eğitim ve onları ilaç bilgisi üretilmesinde "yeterli ve sorumlu kılan" bir mevzuat... Ancak bu yollardır ki, "yerine konulamaz" nitelikte bir eczacılık hizmeti topluma sunulabilir. Yok, eczacılık mesleği "intihar etmek" konusunda kararlı ise, o başka...

BİR KONUK

Bugünkü durum ("eğitim-mevzuat kıskacı") sürüp gidecek olursa, ne olur? Ne mi olur?.. Gün gelir, sunduğu hizmet "yerine kolayca konulabilir" nitelikte öteye geçemeyen bir mesleğin "varlık nedeni", kamu oyunda tartışılmaya başlayabilir. Bu

tartışmanın ("sorguama" da diyebilirsiniz) sonucu nereye mi varır?.. Dilerseniz, bunun yanıtını ben vermeyeyim. "Aşırı kötümserlik" le suçlanmak istemiyorum da...

Doç. Dr. İsmail ÜSTEL
Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi,
Ankara.

BAŞAK ECZA DEPOSU

Dayanışmanın sürekli olması dileği ile Tüm meslektaşlarımıza başarılar dileriz.

Tel: 321 11 - 321 12

Mahmudiye Mah. 159 Sokak No: 36 MERSİN